

DOMĀ•CĀ• NĀ•SILĀ• - HRĀ•TKY PRO CELOU RODINU - I.

ĀšterĀ½, 17 duben 2007

ChtĀ›la bych v Kudlance trochu rozebrat jeho rĀ›znĕ projevy. KonkrĕtnĀ› stav, kdy Ā›enskĀ (pochopitelnĀ›), Ā›e to mĀ›Ā›e b muĀ›) sklouzne aĀ› do obhajoby svĕho trapiĀ›e – nĀ›co jako Stockholmskĕ syndrom. Zjistila jsem, Ā›e je hodnĀ› trpi které - kdyĀ› jim poradĕ, dĀ›; nĀ›vod, nabĕdneš i poskytneš pomoc – tak se vĕslednĀ› postavĕ na jeho stranu, zaĀ›nou ho obhajovat – prostĀ› vĕsledkem všeho je, Ā›e špatnĕ je nakonec ten, kdo radĕ …

Nemyslĕm tĕm nikoho konkrĕtnĕho, ale podobnĕ situace jsem pĀ›krĀ›t zaĀ›ila Ā›i mi o nich Ā›ekli jinĕ. NapĀ›ed jsem to mĀ› trochu vztah k sociĀlnĕmu postavenĕ, ke vzdĀ›lĀnĕ dotĀ›nĕch – ale ne, do prĀ›švihu vklouznou po hlavĀ› i Ā›eny a dĕvky velmi vzdĀ›lanĕ, šikovnĕ, milĕ, hezkĕ, s velkĕm Ā›ivotnĕm rozhledem i potenciĀlem. PĀ›esto s vzdajĕ všeho i všech, pĀ›estanou se stĕkat se znĀmĕmi i rodinou, dobrovolnĀ› se „uvĀ›znĕ“; jen aby nepĀ›ivolaly pĀ›ĕpadnou ztrĀtu! svĕho milovanĕho Ā›Ābla. OstatnĀ› jejich kamarĀdky takĕ nevydrĀ›ĕ dlouho poslouchat stĀle stejnĕ nĀ›tky a „hrĀ›znĕ“ situace.

ZnĀm plno rodin, kde byl podobnĕ vztah vydrĀ›el neskuteĀnĀ› dlouho, vlastnĀ› po celou dobu jejich spoleĀnĕho Ā›ivota, vyrĀ›staly v tomto nechutnĕm ovzdušĕ jejich dĀ›ti… (S jednou dĕvkou, kterĀ z takovĕ rodiny pochĀzĕ, jsem mluvila. NezĀvidĀ›nĕhodnĕ dĀ›tstvĕ, dost zkreslenĕ pohled na mezilidskĕ vztahy, dĀ se Ā›ĕct i emotivnĕ narušenĕ.) * PĀ›emĕšlĕm, jestli je nĀ›jakĀ situace, kterĀ by tyto Ā›e nulovĕm sebevĀ›domĕm, jednĀjĕ na prvnĕ pohled jako masochistky, nĀ›jak probudila. Je to snad tĕm, Ā›e se „cĕtĕ dobĀ›e“ coby submisivnĕ otrokynĀ› svĕho dominantnĕho otrokĀĀ›me? KdyĀ› se pak mohou dosytosti litovat, nĀ›ĕkat. KdyĀ› svĕm trĀpenĕm "oblaĀ›ujĕ" roky a roky svĕ okolĕ? * A proĀ› v rodinĀ› setrvĀvĀ její partner? VĀ›dyĀ› vĀ›tšinou nĕ nezĀleĀ›ĕ, bere ji – v nejlepšĕm pĀ›ĕpadĀ› - jen jako nutnĕ personĀl. Mnohdy nejen Ā›e ji nemĀ radĕ, ale dokonce je mu Ā›asem i fyzicky odpornĀ... d@niela pokračovĀnĕ zĕtra